

بسته آموزشی آشنایی با بیماری‌های واگیر

بخش هفتم

اچ. آی. وی و ایدز

AIDS & HIV

معاونت بهداشت
گروه پیشگیری و مبارزه
با بیماری‌های واگیر

در واقع بیماری که همگان با نام کلی ایدز می‌شناسند، در اصل عفونتی است به نام اچ آی وی که اگر تحت مراقبت و درمان قرار گیرد ممکن است هرگز به مرحله ایدز وارد نشود. اچ آی وی در واقع یک بیماری عفونی با عامل مولد ویروسی است که فقط در خون و ترشحات بدن فرد مبتلا وجود دارد. اگر فرد به طور منظم دارو مصرف کند، تعداد ویروس در خونش آنقدر کم می‌شود که دیگر قابل انتقال به دیگران نیست و سلامت خود بیمار هم تضمین می‌شود و طول عمر نرمال خواهد داشت. اما اگر فرد مبتلا دارو مصرف نکند، نه تنها با افزایش تعداد ویروس در خون و ترشحات بدنش، امکان سرایت بیماری به سایرین بیشتر می‌شود، بلکه با نقص تدریجی سیستم ایمنی موجب می‌شود فرد به انواع بیماری‌های عفونی دیگر نیز مبتلا شده و ضمن سرایت این بیماری‌ها به سایر افراد جامعه، سلامت خود فرد نیز به شدت تهدید می‌شود و در صورت عدم درمان حتی می‌تواند به مرگ فرد نیز منجر شود. دستیابی به کنترل بیماری در بعضی کشورها به دلایل متعددی به راحتی میسر نیست.

مهمترین این دلایل ترس، انگ و تبعیض مرتبط با بیماری است. باورهای غلط و نگرش‌های منفی در جامعه باعث می‌شود افراد از ترس اینکه دیگران متوجه بیماری آنها بشوند برای تشخیص اقدام نکنند. HIV فقط از طریق آزمایش قابل تشخیص است و این آزمایش ممکن است به راحتی در دسترس افراد نباشد. دانش ناکافی و باورهای غلط باعث می‌شود که افراد فکر کنند امکان ابتلای آنها وجود ندارد.

درصد بالایی از موارد مبتلا، از بیماری خود مطلع نبوده و به ویژه در مراحل ابتدایی HIV علامتی ندارد که بتوان به وجود بیماری شک کرد.

ویروس اچ آی وی از چه راه‌هایی منتقل می‌شود و از چه راه‌هایی قابل انتقال نیست؟

روابط عادی اجتماعی مثل سوار شدن در اتوبوس و تاکسی، خوردن، آشامیدن و یا استفاده از قاشق و چنگال، لیوان و وسایل و ظروف غذاخوری، اشک و بزاق و عطسه و سرفه، استفاده از سرویس‌های بهداشتی مشترک مثل حمام، توالت و استخرهای مشترک، از طریق حیوانات، حشرات و یا نیش آنها

فرد مبتلا به شرطی که تعداد ویروس‌های بیشتری وارد بدنش نشود و تحت مراقبت قرار گیرد می‌تواند سال‌های متمادی بدون علامت باشد و زندگی عادی داشته باشد.

درصد بالایی از موارد مبتلا برای درمان مستمر اقدام نمی‌کنند. زیرا:

۱. نمی‌دانند و یا باور ندارند که با درمان وضعیتشان بهبود پیدا میکند.
۲. باورهای غلط و نگرش‌های منفی در جامعه باعث می‌شود از اینکه دیگران متوجه بیماری آنها بشوند نگران باشند و ترجیح می‌دهند، برای درمان اقدام نکنند.
۳. دسترسی به خدمات درمان برایشان مشکل است.

ویروس اچ آی وی از سه راه اصلی

زیر می‌تواند وارد بدن انسان شود:

۱. تزریق خون و فرآورده های خونی
 ۲. تماس جنسی محافظت نشده
 ۳. از طریق مادر مبتلا به نوزاد
- ویروس اچ آی وی از راه‌های زیر نمی‌تواند منتقل شود:

کارکردن با یکدیگر و زندگی دسته جمعی، هم صحبت شدن و معاشرت اجتماعی یا تماس روزمره با بیماران،

پیشگیری از ابتلا به اچ آی وی:

مانند همه بیماری‌های عفونی یکی از روش‌های پیشگیری، مانع شدن ورود ویروس به بدن فرد است. استفاده از سرنگ‌های یکبار مصرف در تزریق و اجتناب از برقراری رابطه جنسی نامطمئن می‌تواند یکی از راه‌های اصلی پیشگیری از انتقال بیماری باشد. از روش‌های مهم پیشگیری از ابتلا به اچ آی وی، درمان افراد مبتلا است. دارو با کاهش ویروس در خون و ترشحات منجر می‌شود که حتی در صورت تماس اتفاقی با خون و ترشحات این افراد، ویروسی

برای انتقال وجود نداشته باشد. با تشخیص و درمان رایگان و دریافت دارو و مراقبت‌های به موقع می‌توان خطر انتقال بیماری به دیگران را نزدیک به صفر رساند و این بیماری به راحتی در فرد بیمار تحت کنترل قرار داد.

آیا می‌دانید؟

انجام آزمایش اچ آی وی در واحدهای بهداشتی با حفظ محرمانگی به صورت رایگان از کلیه افراد در معرض خطر و یا مشکوک انجام می‌گیرد؟